

[Landbrugsministeren.]

Medlem Hr. Hans Pinstrup, der nu kritiserede denne Lov saa stærkt, selv har været med til at stemme for den.

Det ærede Medlem sagde om det Forslag til Kornlov, der her foreligger til Behandling, at det er ganske uantageligt, og det efter at jeg har foreslaaet Priserne forhøjet i Forhold til den Lov, det ærede Medlem selv stemte for i Fjor, med 3 Kr. for Foderkorn og 5 Kr. for Brødkorn, det vil sige en Forhøjelse paa 12 pCt. for Foderkornet og 18 pCt. for Brødkornet, samtidig med at Landbrugets Økonomi er blevet forbedret meget betydeligt ved, at man har forhøjet Priserne for Smør, Flæsk og Æg med 35 pCt. Det er noget vanskeligt for mig at finde Logikken i og Motiveringen for den voldsomme Modstand mod det foreliggende Lovforslag i Betragtning af det ærede Medlems Stilling i Fjor.

Det ærede Medlem kritiserede meget stærkt, at jeg, da jeg i Henhold til Rigsdagspartienes Udtalelse i Efteraaret skulde ændre Forholdet mellem Priserne paa Foderkorn og paa Brødkorn, kun havde stillet Forslag om at gøre Forskellen 2 Kr. større, end den tidligere havde været. Jeg har forøget Forskellen med 50 pCt. i Forhold til i Fjor, saa jeg kan ikke se, at det er nogen ringe Forhøjelse, og jeg er gaaet ud fra, at det vilde dække det, som Rigsdagens Partier har ment. Det er selvfølgelig ikke noget Ultimatum fra mig; om Forskellen nøjagtig skal være saadan, eller den skal være større eller mindre, kan der forhandles om, og man kan jo ogsaa opnaa en større Forskel uden at forhøje Brødkornspriserne, nemlig ved at sætte Foderkornspriserne længere ned, end jeg har foreslaaet. Jeg har allerede motiveret de foreslaaede Forhøjelser under Behandlingen af den forrige Sag paa Dagsordenen; de er foretaget ud fra den Opfattelse, at der efterhaanden er blevet et meget stort Misforhold mellem Priserne paa Smør, Flæsk og Æg paa den ene Side og Korn paa den anden Side. Hvis Prisfaldet imidlertid kommer i Løbet af kort Tid — eller lige meget hvornaar det kommer —, skal jeg villigt indrømme, at det antagelig vil komme først for Kornets Vedkommende; det plejer det jo næsten altid at gøre.

Det ærede Medlem nævnte som sin Opfattelse, at man skulde have en Foderkornspris paa 45 Kr. pr. Tønde, og da han i Forvejen har sagt, at 5 Kr. er for lille en Forskel i Forholdet mellem Priserne paa Foderkorn og Brødkorn, vil det sige, at vi skal op over 50 Kr. pr. Tønde for Brødkorn; det bliver en Forhøjelse paa mindst 80 pCt. i

Forhold til de Priser, som det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, fik gennemført i Fjor, og som det ærede Medlem selv stemte for, og det vil sige ca. 4 Gange højere Pris for Kornet, end vi havde før Krigen. Jeg vil meget advare imod denne Opfattelse, og jeg er meget ked af, at Landbrugsorganisationerne kan fremsætte et saadant Krav, ikke mindst nu hvor alle regner med, at der i Løbet af kortere eller længere Tid vil komme et Prisfald.

Det er sagt ofte her i Eftermiddag, at der ikke er ret mange Varer, maaske ingen, der er saa afgørende for Prisdannelsen som Kornet, og der er heller intet, der er i Stand til at sætte Priserne paa Landbrugs-ejendomme saadan op som netop Kornpriserne. Det vilde være i høj Grad ulykkeligt, om vi skulde komme ind i de samme Forhold, som vi kom ind i i 1919 og 1920, da vi fik en meget kraftig Forhøjelse af Kornpriserne med en efterfølgende meget stærk Stigning af Ejendomspriserne. Skulde det ske nu igen, lige inden vi kommer ind i Prisfaldet, vilde det være til Ulykke for det danske Landbrug som Helhed.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde fremsat en Spaadom angaaende Sommeren. Det har jeg ikke. Hvad jeg har gjort, er kort og godt, at jeg har bedt Landøkonomisk Driftsbureau om at udregne, hvad Forrentningsprocenten efter dets Skøn vil blive i den kommende Tid, dersom vi faar et normalt Aar og bevarer de nuværende Priser. Derpaa har man svaret, saaledes som jeg før har nævnt, at dersom vi tager 1945 som Sammenligningsaaet, bliver Forrentningsprocenten 6,8, og hvis man for en Sikkerheds Skyld tager de sidste 5 Aars Gennemsnit, bliver den 6,2. Selv om man vilde gaa længere ned og tage Gennemsnittet for 10 Aar, som det er nævnt, vilde man alligevel faa en Forrentningsprocent, der ligger over 5, og da Landbruget jo forstaar at udnytte Jorden bedre og bedre, saadan at Høstdybtet stiger ustandseligt fra Aar til Aar — bortset fra visse Svingninger —, er det selvfølgelig ikke noget rigtigt Grundlag for Bedømmelsen at tage Gennemsnittet for 10 Aar, men rigtigere at tage et Gennemsnit af 5 Aar.

Naar jeg hørte det ærede Medlems Udtalelser angaaende de Minus'er, han kan finde, og det, der kan tale til Ugunst for Landbruget, kan jeg ikke lade være med at tænke — da det ærede Medlem jo selv inddrog Professor Labri i Forhandlingerne —, at er der nogen, der har Evne til at foretage et Forsvindingsnummer, saa er det det